

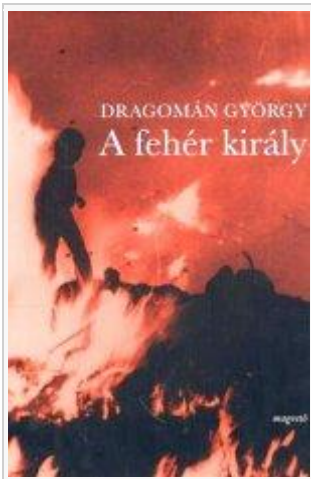
Dombi József: Elviselhetetlen teher nem létezik

Dombi József, az SZTE TTK informatikai tanszékcsoport docense Dragomán György A fehér király című regényéről beszél.

„A saját Nagy Könyv kiválasztása nagyon nehéz. Lehetne magyar klasszikus, mint Márai Sándor remeklése, a Vendégjáték Bolzanóban a csábításról vagy Hermann Hesse Sziddharta kötete, ami felülmúlja Paulo Coelho prófétaságát. Vagy első nagy élményeimhez - Thomas Mannhoz és Szerb Antalhoz - is visszatérhetnék. Számos jelentésréteget lehetne lehántani Tatjana Tolsztaja Kssz című remek regényéről, és a dél-amerikai szerzőkről még nem beszéltem.

Mégis inkább egy fiatal magyar íróat említek, mert jó valakit akkor észrevenni, amikor elindul. Aki olvasta, már figyel rá és keresi, ha megjelenik a következő kötete. Nemcsak nekem tűnt fel, a szakma is látja a tehetségét, hiszen Bródy- és Déry-díjjal méltatta. A fehér királyban egy kamasz szemszögéből írja le a világot, benne pedig a felnőtté válást. Lehetőséget ad, hogy mindent megkérdőjelezzünk, és mint kiszolgáltatott gyerekek elfogadjuk, amin úgysem változtathatunk.

Könnyű olvasmány, mert történetek laza láncolata fogja össze a regény egészét, mégis remekmű. Minden mondatának súlya van, minden rész megrendít és azzal szembesít: mit tennék én ilyen helyzetben? Olvasás közben előfordul, hogy emlékeim között keresgélek: hol is éltem át valami hasonlót? Sok regényben szerepel kamasz hős - Kertész Imrénél Köves Gyuri, Molnár Ferencnél Nemeček Ernő, Ottlik Gézánál Medve Gábor. Dragomán Dzsátával megteremtette a 20. századi kamaszt, aki elmondja nekünk, nincs olyan teher, amit ne bírnánk el. A fehér királyt pedig elő kell venni, hogy mindig legyen hozzá segítők."

Forrás: www.delmagyar.hu